

*Distincions
d'Honor
de la Ciutat
2015*

Atrium Viladecans
Viladecans, 20 de gener del 2015

Orgullosos i agraïts

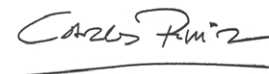
L'Ajuntament de Viladecans atorga unes distincions formals a ciutadans o entitats que hagin tingut una trajectòria que hagi suposat un benefici o un orgull per a la ciutat. El 2009 van rebre medalles de la ciutat el poeta Manuel Tosca (a títol pòstum) i el sacerdot solidari Celestino Bravo. El 2012 va ser l'anterior alcalde, Jaume Montfort, qui durant 22 anys va comandar la transformació de la ciutat. Aquell any es va nomenar fill adoptiu a Pasqual Maragall i fills predilectes a Valentí Massana i Maria Vasco. Hi va haver també una menció honorífica per al Club Beisbol Viladecans. Van ser reconeixements de la ciutat que van tenir a veure amb el seu passat com a subseu olímpica.

Amb aquests brillants precedents, l'edició del 2015 es presentava complicada. Però crec que hem encertat en l'elecció. Anem a honorar la memòria de dues persones que, en vida, van treballar per millorar Viladecans, i de dues institucions solidàries que estan ajudant ara mateix als ciutadans que pitjor ho estan passant amb aquesta crisi.

La primera medalla d'honor servirà per recordar la figura d'**Eulàlia Amat**, una persona a la qual Viladecans li està molt agraïda, tant per la seva tasca solidària durant la Guerra Civil i la postguerra, com per haver cedit al patrimoni local el ric arxiu familiar i Ca n'Amat, edifici que, en aquests dies, estem convertint definitivament en el museu de la ciutat.

La ciutat també acorda amb orgull, concedir-li la medalla d'honor a títol pòstum, a **Manuel Gallardo**, un sindicalista de la Seat que va lluitar per la supervivència de l'empresa més gran de Catalunya. Gallardo va tenir un paper importantíssim, al capdavant del comitè d'empresa, en uns moments en què la Seat va afrontar la seva gran transformació. Incansable, el seu tarannà conciliador va ser vital per a la supervivència de la companyia. Aquestes virtuts també les va aprofitar el nostre Ajuntament, del qual va ser regidor de del 1984 al 1991.

Les altres dues mencions honorífiques són per a dues entitats sense ànim de lucre que centren la seva tasca en la solidaritat: **Cáritas Interparroquial de Viladecans i Creu Roja local**. Cáritas realitza una tasca magnífica en l'atenció a persones amb dificultats econòmiques i en risc d'exclusió social. Hem d'estar agraïts tant per la quantitat com per la qualitat del seu treball, que es coordina perfectament amb el dels serveis socials municipals. Creu Roja també és a prop de les persones més vulnerables a través d'accions de tipus preventiu, assistencial, rehabilitador i de desenvolupament, realitzades essencialment per voluntariat. A Viladecans tenen una presència constant i tranquil·litzadora. El seu treball mereix el nostre reconeixement.



Carles Ruiz Novella
Alcalde

El **Ple Municipal**, en la sessió ordinària realitzada el dia **18 de desembre del 2014**, va adoptar, entre d'altres, l'acord següent:

'APROVAR la concessió de la Medalla d'Honor de la Ciutat de Viladecans, a títol pòstum, a la SRA. EULÀLIA AMAT I TARGA i al SR. MANUEL GALLARDO MÉNDEZ; i la concessió de les mencions honorífiques municipals, a les entitats CÁRITAS INTERPARROQUIAL I CREU ROJA DE VILADECANS.'



EULÀLIA AMAT I TARGA

(Viladecans, 1905 - Barcelona, 1994)

El 30 de desembre del 1994 va morir Eulàlia Amat i Targa, última descendent de la família. En morir sense descendents, igual que els seus germans, va decidir llegar el seu fons documental a l'Arxiu Municipal de Viladecans. Des de l'any 1996, aquesta documentació patrimonial va ser transferida a l'Arxiu Històric de Viladecans, fins que a l'any 2007 tornà a formar part de l'Arxiu Municipal.

Entre els documents, n'hi ha de datats entre el 1446 i el 1974, fins i tot sobre l'ocupació dels francesos a Viladecans. Quan la senyora Amat va donar aquest fons familiar tenia 89 anys, i conservava intacta una capacitat mental que li permetia endinsar-se en l'arbre genealògic de moltes famílies viladecanenques i recordar tradicions de la ciutat, com les caramelles de Pasqua o la pesca d'anguiles al Remolar, o fets, com que només hi havia aigua corrent a la rectoria, a Can Modolell i a Ca n'Amat, una de les seues del Museu de Viladecans, o els camps que tenia el seu avi en tota la zona del que ara és la carretera de Sant Climent i on va construir cases.

Durant la guerra civil, Eulàlia Amat va viure entre Viladecans i Barcelona. Tot i que a la seva família i a ella no els va faltar menjar perquè molta gent els va ajudar, van viure moments molt tensos, com quan una vegada els van voler fer fora de casa homes armats, però després de molt parlar no van haver de marxar.

L'educació que va rebre la jove Eulàlia va ser molt avançada per a la seva època. Va estudiar a l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona, fundat el març del 1909 per Francesca Bonnemaison, que va ser el primer centre a Europa dedicat exclusivament a la formació cultural i laboral de les dones, en el temps de la Mancomunitat de Catalunya. Amb el lema "Tota dona val més quan lletra aprèn", l'objec-

tiu de Francesca Bonnemaison anava més enllà de les simples lectures (les novel·les eren una de les parts del fons de la biblioteca que sortia més en préstec). Amb cursos, conferències i la borsa de treball, volia que les dones, adquirint una millor educació, poguessin ocupar professions que estaven reservades als homes. En els cursos es podia aprendre idiomes, dactilografia, modisteria, música, art, cuina, comerç, fotografia, delineació, etc.

En una entrevista publicada al Butlletí de Viladecans del setembre del 1994, va explicar amb orgull que les butaques d'una de les habitacions de Ca n'Amat, les va fer el seu avi a imitació de les de la Cambra de Comerç de Barcelona. I també hi va expressar el seu desig de veure Ca n'Amat convertida en una casa museu.

Un somni complit: inclosa en l'inventari de Patrimoni Arquitectònic Català, Ca n'Amat, cedida a l'Ajuntament després de la mort d'Eulàlia Amat, forma part de la Xarxa de Museus Locals de la Diputació de Barcelona.

L'edifici és un exemple de casa rural benestant típica del segle XIX, amb elements lligats a la vida agrícola, l'activitat bàsica del Viladecans del segle XIX i part del XX. Així, les estances i dormitoris dels propietaris amb mobiliari de tipus isabelí i modernista conviuen amb la cuina i les sitges de l'interior de la casa i els cups del pati. Periòdicament, l'Ajuntament hi organitza un seguit d'activitats lúdiques i culturals per tal de donar a conèixer la història i el patrimoni de la ciutat, com ara visites guiades a l'edifici, exposicions temporals i xerrades.

Per altra banda, l'Escola Germans Amat Targa es va fer en terrenys cedits per la família, molt lligada a Viladecans.



Manel Gallardo Méndez

Manel Gallardo Méndez
(Écija - Sevilla, 1942 - Abrera, 2014)

Nascut a Écija (Sevilla), va emigrar a Viladecans el 1971 i, després d'uns mesos treballant a la construcció, va entrar a Seat l'any següent.

S'incorpora en plena agitació sindical i política durant els últims anys del franquisme. Tres anys després, el 1975, s'afilia a l'UGT i entra a l'Executiva de la secció sindical a Seat, un referent en el moviment obrer del franquisme i de la transició. Després de ser escollit com a secretari general d'UGT a Seat el 1980, va accedir a la presidència del comitè d'empresa el 1983, que va exercir fins al 1998, moment en què va fer el salt com a número u de la Federació del Metall del sindicat a Catalunya. Va deixar el seu càrrec jubilar-se l'any 2007.

Durant la seva trajectòria va haver de fer front a la dura crisi de Seat de principis dels 90 i a l'onada de tancaments i deslocalitzacions industrials de la dècada passada. Va ser pioner en la modernització de les relacions laborals a Seat, i en el metall, amb l'aplicació de fórmules innovadores com els contractes de relleu i de jubilació parcial. Ell mateix es va convertir en un jubilat parcial en els seus darrers anys com a treballador a la Seat, a la qual dedicava un mes de treball a l'any en ser substituït per un jove amb contracte de relleu d'un veterà. Va ser també un dels impulsors de la

presència de Seat al comitè europeu i mundial de Volkswagen i un dels artífexs de la fusió de les federacions del metall, de la construcció i d'altres branques productives. Durant el seu mandat al front de la Federació del Metall, Construcció i Afins (MCA), va ser un dels dirigents de pes de l'executiva de Josep Maria Álvarez.

Referent al nostre municipi, va ser fundador, l'any 1978, de l'Associació de Veïns Can Palmer, juntament amb altres veïns.

Pel que fa a la seva carera política, va ser regidor del PSC des del 1984 fins al 1991, essent primer secretari de l'agrupació local des de principis de la dècada fins al 1991.

L'exregidor i exdirigent d'UGT a l'empresa Seat i en el sector del metall (MCA) Manuel Gallardo va morir a l'edat de 72 anys, només 13 dies després que la Generalitat li concedís la Medalla al treball President Macià pel seu paper i contribució en la indústria i les relacions laborals en uns moments decisius per als sectors a Catalunya.

Cáritas Interparroquial de Viladecans és una entitat confessional que treballa a la ciutat atenent a les persones amb el mateix perfil de dificultats econòmiques i en risc d'exclusió social que aquelles a les quals dona suport el Departament de Serveis Socials de l'Ajuntament. Per això, és molt important que hi hagi una bona coordinació entre les dues entitats que no dupliqui serveis.

Fa molts anys que l'Ajuntament té conveni amb Cáritas per al suport econòmic a dos dels serveis que ofereixen a la població: repartiment d'aliments i pagament de rebuts de subministraments (aigua i llum).

El 2010, amb l'assessorament de la Diputació, el Departament de Serveis Socials

va treballar en la creació de la **Taula de coordinació per a la cobertura de necessitats bàsiques a Viladecans**. Hi participen Cáritas, Creu Roja, el Centre de Promoció Econòmica i Serveis a les Empreses Can Calderon, l'entitat AMIC/UGT, l'Oficina del Pla d'Inclusió de l'Ajuntament i la multinacional Unilever. L'objectiu principal d'aquesta Taula és reunir tots els serveis municipals i entitats socials que treballen amb població de risc d'exclusió social a la ciutat, per crear una línia de treball comú que aprofiti al màxim els recursos existents.

En els dos últims anys s'ha disparat la demanda d'atenció i continuament cal articular nous mecanismes per millorar el circuit de derivacions.

La Creu Roja és una organització humanitària i de caràcter voluntari arrelada a la societat, i que dona respostes integrals des d'una perspectiva de desenvolupament a les víctimes de desastres i emergències, a problemes socials de salut i mediambientals.

L'Assemblea Local de Creu Roja compta, en data de novembre d'enguany, amb 1.007 socis i 106 voluntaris.

Des de fa molts anys els Serveis Socials municipals tenen un conveni de col·laboració amb l'Assemblea Local de Creu Roja de Viladecans-El Prat de Llobregat. Sempre hi ha hagut molt bona coordinació, atenen les derivacions de persones de Serveis Socials i tenen molt en compte no duplicar serveis.

L'entitat forma part de la Taula de coordinació per a la cobertura de necessitats bàsiques a Viladecans, en què també hi són Cáritas, el Centre de Promoció Econòmica i Serveis a les Empreses Can Calderon, l'entitat AMIC/UGT, l'Oficina del Pla d'Inclusió de l'Ajuntament i la multinacional Unilever.

En els dos últims anys s'ha disparat la demanda d'atenció i continuament cal articular nous mecanismes per millorar el circuit de derivacions.

Els Serveis Socials municipals centralitzen la demanda dels següents serveis, perquè existeixi una via única d'entrada: Campanya de Reis (recollida i distribució de joguines), voluntaris per cuidar els fills de persones que assisteixen a activitats i, de forma puntual, repartiment d'aliments i lots d'higiene.

Respecte al servei del Banc d'aliments, hi ha hagut un increment notable de la demanda.

Creu Roja ofereix un servei privat de teleassistència, i també participa en la Xarxa Parlar per Conviure de la regidoria de Convivència i Ciutadania.

Creu Roja és cada cop més a prop de les persones vulnerables.

Edita: Ajuntament de Viladecans.

Data: Gener del 2015.

L'expedient que ha donat lloc a l'acord de concessió de les Distincions d'Honor del 2015 ha estat incoat pel Sr. José Luis Nicolás, tinent d'alcalde d'Alcaldia, i la Sra. Mònica Pastor Tatjé, tècnica del Departament de Protocol i Relacions Institucionals, que ha actuat com a secretària.

Fotografies:

Antoni Pastor Pérez (Fons Ajuntament de Viladecans)

Família del Sr. Manuel Gallardo